

SYNODVS

DIOECCESANA

VALENTINA,

H4

Celebrata præsidente Illustrissimo ac Reuerendissimo
Dño D. IOANNE RIBERA Patriarcha
Antiocheno, & Archiepiscopo Valentino.

Anno 1584.

e. 22191

S. XVI
F-1

Valentiæ apud viduam Petri Huete in platea
Herbaria. Anno 1585.

2 Y N O D V S
D I O R O F S A N A
Y A L L I N T I K A

Collegio de la Universidad de Valencia
D. D. JOSE R. DE R. A. BARRA
Antonio de Arce y de Arce

Anno 1784

Valencia apud viduam Tomi Hueton pios
MDCCLXXXIV

P. 80

3

EDICTVM AD CE-
lebrandam Synodum Diœce-
fanam conuocatorium.

N O S Ioānes de Ribera Dei
& Apostolicæ Sedis gra-
tia Patriarcha Antioche-
nus, & Archiepiscopus Va-
lentinus, de Consilio Catholicæ Maie-
statis, & c. Reuerendis ac Venerabili-
bus, ac nobis in Christo dilectis Capi-
tulo, Canonicis, & Dignitatibus no-
stræ Metropolitanæ Ecclesiæ, & alia-
rum Ecclesiarum Collegiatarū nostræ
Diœcesis Valentiniæ, Abbatibus, Re-
ctoribus, Plebanis, Vicariis perpetuis,
ceterisque Presbyteris curam anima-
rum exercentibus, quorum interest de
iure Episcopali Synodo assistere, ac

A 2

vniver-

4 E D I C T U M

uniuersis & singulis Magnificis & honorabilibus ciuitatum, oppidorum, ac locorum huius nostræ Diœcesis Iuratis, ceterisque, tã Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, quas infra scriptum negotium quomodolibet tãgit, & spectat, Salutem in Domino sempiternam. Adhuc fragilitas humana, & labentium rerum mutabilis vicissitudo, corrigendi mores, ac propterea leges excogitandi, & mutandi necessitatem inferre non desinit. Et quanquam multa per nos, nostrosque prædecessores salubriter & vigilanter statuta in Prouincialibus & Diœcesanis cõgregationibus in hac nostra Diœcesi Valentina hætenus fuerint stabilita, varia tamẽ instãtis temporis, tam laicorum, quàm Ecclesiasticorum morum perturbatio,
iuxta

CONVOCATORIVM. 5

iuxta quotidianā sollicitudinem, quam de Ecclesiis habemus, nos inducit, ut simul cum nostri regiminis coadiutoribus & Rectoribus correctioni & reformationi eorundem intendamus. Ea propter, Sacri Concilij Tridentini decretis inherendo, in hac nostra Ecclesia Valentina Episcopalem Synodum, cum Dei adiutorio & favore, secūda Dominica Septembris, computāda nona die eiusdem mensis, proximè venturi, præsentis Anni, celebrare decreuimus, & ordinauimus. Proinde vos omnes & singulos supradictos exhortamur, ac monemus, vobisque Ecclesiasticis personis supradictis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub censuris & pœnis in Constitutionibus Prouincialibus & Synodalibus contentis, præci-

piendo

A 3

piendo mandamus, quatenus per has
 nostras literas citati & moniti fueri-
 tis, per vos, aut vestros legitimis pro-
 curatores, (si infirmitas, aut aliud ca-
 nonicum impedimentum non intercesse-
 rit) in hoc nostro Palatio Archiepisco-
 pali Valentino die superius assignata
 personaliter interesse curetis: proposi-
 turi & tractaturi ea, quæ ad corrigē-
 dos excessus, mores reformādos, aliaq̃.
 ad animarum vestræ plebis salutem, di-
 uini cultus augmentum, bonum & vti-
 le huius nostræ Diœcesis, totiusq̃. Cle-
 ri & Ecclesiarum reformationem &
 bonum statum concernūt. Reliquas ve-
 rò seculares personas superius nomi-
 natas hortamur in Domino, vt si quæ
 vobis occurrant, quæ in dicta Synodo
 examinari, & decidi debeāt, nobis de-
 nuntia

CONVOCATORIVM. 7

nuntiare & insinuare non prætermittatis. Alioquin in & super præmissis, prout iuris & rationis fuerit, vestri absentia in aliquo non obstante, verum contumacia exigente, in dicta Synodo procedemus. Super præsentatione verò vobis de præsentibus facienda, relationi latoris earundem fidem indubiam adhibebimus: quas etiam in valuis nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ, vt huiusmodi Synodi Diocesane congregatio & conuocatio omnibus innotescat, affigi & publicari mandamus. Dat. in nostro Archiepiscopali Palatio Valentino die 8. mēsis Augusti Anno 1584.

El Patriarcha Arçobispo de Valencia.

Figueroa Secretario.

A 4.

Fuit

FVIT publicatū præinsertum edi-
 tum prælo excussum, & ad omnes
 Ecclesiarū Rectores transmissum per
 varios cursores: & in valuis Metro-
 politanæ Ecclesiæ Valentinae affixum,
 tanquam in eminentiori loco. Postea ve-
 rò cōcurrētibus certis legitimis ac gra-
 uissimis causis, per eundem Illustrissi-
 mum & Reuerendissimum Dominum
 Patriarcham & Archiepiscopum Va-
 lentinum fuit prorogata eadem Syno-
 di congregatio in proximè sequentem
 Dominicā tertiam eiusdem mensis Se-
 ptēbris, videlicet decimā sextā diē men-
 sis, & publicata prorogatio.

IOAN-

9

IOANNES RIBERA
PATRIARCHA ANTIO-

chenus & Archiepiscopus Valentinus

omnibus suæ Diœcesis Christi-

fidelibus Salutem in

Domino.

SI ea esset in hominibus ad
virtutem comparandam di-
ligentia, & ad conseruandã
animi fortitudo, vt non fa-
cilè in diuersa laberentur: non ita mul-
tis legibus opus esset, quibus velut ad-
miniculis ipsa morum rectitudo susten-
tari ac fulciri posset: sed vt magna est ho-
minum incuria, & animi mobilitas, ita
sæpe fit, vt neglecta virtute multi obli-
qua sequantur, & in varia se vitia præci-
pites dedât. Hinc fit, vt nouis quotidie
insurgentibus morbis noua sint adhibē-
da remedia: ne si ægritudo inualescat,
nulla iam spes salutis relinquatur. Ali-
quot iam abhinc annis Diœcesanã Sy-
nodum celebrauimus, vt sancita aliqua

A 5

morum

L. Pe. 5.

morum reformatione, si quæ collapsa viderentur, instaurari & erigi possent. Post verò cùm res minimè id postularet, ab eo aliquandiu destitimus: donec cogitare coepimus, nō esse hæc exercitia diu intermittenda: sed repetenda potiùs, vt pullulantes in agro dominico sentes resecari, ac etiam auelli possint. Pascite, dicebat Beatus Petrus Apostolus, qui in vobis est gregem Dei: prouidentes non coactè, sed spontaneè secūdum Deum. Pascuntur autem dominici greges tum diuini verbi prædicatione, vt huiusmodi spiritali esca nutriti, ea quæ sunt spiritus, sapiant: tum etiam Prælatorum statutis & mandatis, cùm insurgentia mala prohibentur: & quæ bona sunt, sanctè præcipiuntur. Sunt enim quos sola monitione ad bonum persuadeas: sunt qui ferè ad omnia præceptis egent: sunt qui poena etiam trahendi sunt. Quare vt huiusmodi etiam pastum nostris præberemus, meritò hisce diebus cōuocata Diocesana Synodo, ac proinde vocatis ad

hanc

AD DIOECESANOS. ⁱⁿ

hanc urbem omnibus nostræ Dioecesis parochiarum præfectis, de his omnibus cū eis contulimus, quæ Dioecesi partim cōuenire, partim etiā necessaria esse videbātur. Addidimus itaq; superiori Synodo decreta, sed pauca: neq; enim plura præsens rerū status postulabat. Vestrū erit, iuxta præceptū Apostoli, obedire Præpositis vestris, & subiacere eis: ipsi enim peruigilant, quasi rationē pro animabus vestris reddituri. Memores igitur vestri officij, mala prorsus abiicite, & quæ recta sunt, operamini: vt æterna bona, quæ suis Deus parata habet, simul omnes tandem consequamur. Datum Valen. in domo nostra Archiepiscopali. 6. Kalen. Octobris, Anno 1584.

Ad Hebr.
bre. 13.

EXHOR-

EXHORTATIO AD diuinum officium attentè re- citandum.

Ed antequam Synodalia decreta proponātur, illud maximè nostros, qui sacris sunt initiati, admonitos esse velim, quanto ani-

mi studio & diligentia suo muneri intēdere, quàm pura & sincera mēte omnia illa exequi, quæ eorum cōueniunt dignitati, debeāt. Quid enim facer ordo nō exigit virtutis & sanctimonię, vt rectè & sanctè omnia fiant, ac ne scādali aliquid aut offensionis ex factis, dictis, corporis habitu, aut alia quacunque ex re oriri possit? Illud ergo sedulò ac diligenter à vobis curandum est, vt vitæ vestrę exemplo alijs ad omnia probè gerēda duces sitis, & vt sic bona omnia in vobis splendeāt, vt splendore illo reliqui etiā illustrētur: & iuxta præceptū Apostoli exemplū sitis alijs in verbo, in conuersatione, in charita-

1. Ad Ti
mo. 4.

AD DIVINVM OFFI. 13

charitate, in fide, & castitate. Illud etiam
 perpēdite, quales ij esse debeāt, quibus
 ex munere cōpetit, nō pro seipsis tantū,
 sed pro alijs etiam Deum orare: quā
 charus, quā gratus, qui intercedit, illi
 esse debeat, quē orat: quemque ad sua
 vota flectere nititur. Sit ergo primū
 oratio vestra mūda, quā nulla culpæ ma-
 cula deturpet: neque enim mūda esse po-
 terit, si ex mente prodierit immūda. Me-
 mores estote Moyfi, dicebat Eliachim
 sacerdos, qui Amalech confidentem in
 virtute sua, non ferro pugnando, sed pre-
 cibus sanctis orando deiecit. Et beatus
 Ioannes Apostolus priore sua epistola
 scribebat: Charissimi, si cor nostrum nō
 reprehenderit nos, fiduciam habemus
 ad Deum: & quidquid petierimus, acci-
 piemus ab eo: quoniam mandata eius
 custodimus, & ea, quæ sunt placita corā
 eo, facimus. Quem locum beatus Hie-
 ronymus grauiſsimè his verbis expli-
 cat: Si id quod præcipit Deus, facimus:
 id quod petimus, obtinemus. Et subdit:

Iudith.
4.

1. Io. 3.

Valde

Valde enim apud Dominum vtraque hæc sibi necessario congruunt, vt & oratione operatio: & operatione fulciatur oratio. Vnde & Hieremias ait: *Thre.3.* *Scrutemur vias nostras, & quæramus, & reuertamur ad Dominum: leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum in cælos. Certè is vnà cum corde manus etiã ad Dominum leuat, qui orationem suã operibus roborat: & iuxta beati Ioãnis vocem, tunc cor fiduciam in oratione accipit, cùm nulla vitæ prauitas ei contradicit, & bonorum operum ratio orationi concinit. D. etiam Chrysoftomus, quanta sit orationis dignitas explicans, eam genus quoddam esse sacrificij asserbat, cùm diceret: In precationibus possumus esse vigilãtes, si cõsideremus cui loquamur: si reputemus nos sacrificium Deo offerre, & gladiũ tenere manibus, nec non ignem & ligna: si cogitatione celi portas aperiamus, si illò transferamur, & arrepto gladio spiritus, infigamus illum in iugulum hostiæ; & illam*

sobrie-

sobrietate macremus, & lacrymas illi infundamus. Hic enim est huius sacrificij sanguis, huiusmodi illa ara rubescit maceratione. & subiungit: Ne committas igitur, vt tempore, quo orandum est, quidquam humanarum cogitationum occupet animum tuum. Abraham enim cum hostiam adferret, non vxorem, non seruum, non alium quemquam passus est adesse: itaque nec tu finas seruilium ac illiberalium affectuum quidquam adesse tibi: sed solus ascende in montem, quò ascendit ille, quò fas nō est quemquam alium ascendere. Quòd si quæ talium cogitationum tecum ascendere conentur, imperato illis cum authoritate, & dicit: Sedete hîc: ego verò & puer adorato Domino reuertemur. Relicto itaque quidquid humanum fuerit, ascende: atque aram sicut ille ædificauit, ædifica: tanquam nihil habēs humanum, sed velut à natura factus alienus. Siquidem ille, nisi vltra naturā exiisset, nequaquam

filium

filium immolare voluisset. Ne igitur res
vlla, ait, cùm oras, tibi obstrepat, sed fias
cælis excellior: suspira amarè, immola
confessionem: dic tu peccata tua prior,
vt iustificeris: & offer contritionem cor-
dis. Hæ victimæ non in cinerem abeunt,
neque in fumum dissoluuntur, neque li-
gnis egent, aut igne, sed sola mète com-
puncta. Hæ ligna, hic ignis incendens
illa, & non exurens. Etenim qui cum fer-
uore orat, inflammatur, nō exuritur: sed
velut aurum igne probatum fit splendi-
dior. Ad hūc modum sanctissimi patres
iplos fideles ad orandum hortabantur.
Ex quibus colligimus, quàm longè ali-
ter agant, qui dum Deum oraturi sunt,
quasi non id acturi, aliud cogitāt: digni-
tatem rei, quam aggrediuntur, minimè
perpēdentes: alij in locis minùs oratio-
ni aptis orantes: alij profana miscentes
negotia: & nihil minùs cogitātes, quàm
quod agunt: alij quo tempore cum aliis
attentè concinendum est, de rebus va-
riis cum assidentibus colloquentes: cùm
tamen

AD DIVINUM OFFI. 17

tamen toto animo, totaque mente Deus orandus sit: ut & orantibus ipsis suo favore adsit, & his etiam adesse dignetur, pro quibus orationes sunt institutæ. Quanta igitur possum animi propensione vos hortor, atque obtestor, ut hæc maxime aduertatis, & ita opere præsteris, ut nihil in vobis ea in re sit reprehensione dignum: quin potius ex tota vitæ vestræ ratione, ac inter alia ex hoc etiã orãdi Deum modo Deus ipse maxime glorificetur, qui sit semper, & in sæcula benedictus.

B CON.

ADMONITIO AD PA-
 rochianos de conueniēdo in Ecclesiam
 Parochialem diebus dominicis &
 festis ad audienda diuina
 officia.

*H*it olim tanti apud anti-
 quos Patres ille frequens in
 ecclesiam propriam paro-
 chialem fidelium cōuentus,
 vt ad hanc disciplinam populi Christia-
 ni institutioni valde accommodatam
 retinendam, certis decretis cautio ali-
 qua adhibita sit. Primū enim hoc ius-
 sum est, vt dominicis, festisque diebus
 Parochi antequam missam celebrent,
 plebem interrogent, an alterius paro-
 chie fidelis adsit, qui proprio contēpto
 Presbytero, ibi missam audire velit.
 quem si inuenerint, statim inde eijciāt,
 & in

& in Parochialem suam Ecclesiam ad
 missam audiendam redire compellant.
 Deinde illud planè vetitum fuit, alienæ
 Parochiæ fidelē à Parocho ad missam
 recipi, nisi in itinere fuerit, & placi-
 tum ibi habuerit. Cuius veteris disci-
 plinæ restituendæ, in vsumque reuocã-
 dæ desiderio flagrans olim summus
 Pontifex Urbanus VI. eo de genere
 Apostolica sanctione diligentissimè ca-
 uit: & nuper sacra Tridentina Syno-
 dus œcumenica ab Episcopis fideles
 non solum hoc moneri voluit, vt frequē-
 ter ad proprias parochiales Ecclesias
 saltem dominicis diebus, festisque maio-
 ribus accedant: sed illud etiam diligen-
 ter ostendit, vnumquemque teneri, vbi
 commodè fieri potest, Parochiæ suæ in-
 teresse ad audiendum verbum Dei, ac

proinde id præterea statuit, parochis, animarumq̄ curatoribus inter missarū solemnia aliquid ex ijs, quæ in missa leguntur, exponi, & sanctissimi illius sacrificij mysterium aliquod explanari, plebes sibi commissas salutaribus verbis pasci, easdemq̄ doceri, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, in lege Domini erudiri, & sacra eloquia illis explanari: tum in vnaquaque Ecclesia parochiali pueros fidei rudimentis instrui. His igitur eiusdem Tridentinæ Synodi decretis, & veteri salutari exemplo adducti cum Populum vrbis, Diœcesisq̄ Valentinae nostræ, rebus ad salutem necessarijs instructum per bona opera ad præmium sempiternum perducere summopere in Domino cupiamus: hac nostra monitione eos vniuersos,

uersos, & singulos cohortamur, ac per
 viscera misericordiae Iesu Christi do-
 mini nostri obsecramus, atque obtesta-
 mur, ut quauis in suis vicinis Oppidis,
 & Suburbijis, oratoria, capellas, alias
 uè Ecclesias habeant, ubi sanctissimo
 missæ sacrificio interesse possint, fre-
 quenter tamen dominicis saltē, alijsq;
 solemnibus festis diebus ad suam quiq;
 parochialem Ecclesiam conueniant:
 ubi à parocho, cui eorum cura commis-
 sa est, verbo Dei pascantur, fidei Chri-
 stianæ rudimentis, alijsque animarum
 salutis necessarijs præceptis erudiātur,
 ad sanctissima sacramenta religiosius
 percipienda instruātur, ad eorundem-
 que frequentem usum, ut illa sacra Sy-
 nodus optat, paternis eius cohortatio-
 nibus indies magis inflammentur: tum

ab eodem item audiant, qui dies festi, si
 qui in hebdomadam inciderint, colēdi:
 quæ vigiliæ, ieiuniæue seruanda sint, di-
 scāt ab ipso: item quæ christianæ pietatis
 officia in illis religiosè colendis præ-
 stari oporteat, ac quæ præterea sup-
 plicationes, processionēsue, aut statio-
 nes, orationes, indulgentiæ, iubilea in-
 dicantur: quæ matrimoniorum denun-
 tiationes fiant: quæ item pro ratione tē-
 porum admonitu, iussūue Episcopali
 ad diligentiorē eorum institutionem
 promulgētur. His atq; alijs fructibus,
 qui ex paternis parochi vel in cohor-
 tando, vel in monendo officijs existūt,
 eos carere continget, qui ad missam ijs
 diebus in suam Parochialem Ecclesiā
 non conueniunt. Imò verò quia hoc au-
 diendæ illis diebus missæ parochialis

munus

munus à fidelibus minus diligenter præstatur, & à quibusdam planè negligitur, multa incommoda inde existunt. Hinc in plerisque sæpe fidei articulorū et Dei, sanctæque mairis Ecclesiæ præceptorum, quæ ad salutem consequendam Christianum hominem nosse oportet imperitia, festorum dierum cultus neglectus, debita christianæ pietatis opera non exculta, non cognita christiana familiarium institutio, languescens sacerdotum parochorum omne officiū, eorum aliquis contemptus, sanctissimorum institutorum, & sacrorū canonū violatus usus: hinc deniq; in Ecclesijs parochialibus, quæ à maioribus tanto pietatis studio exædificatæ sūt, instaurandis, ornandis, sartis tectisque habēdis cura multis ex partibus neglecta,

in illisq̄ue nulla, aut penè exigua Ec-
clesiastica ad diuina officia obeunda
necessaria supellex. His tot tantisque
malis atque incommodis vnusquisque
occurrere studeat, id diligenter exeque-
do quod sanctorum patrum suadet au-
thoritas, quod Tridētina Synodus mo-
net ac iubet, quod ex illius iussu nos de
vnius cuiusque vestrum salute solliciti
paternis vocibus cohortamur & mo-
nemus in Dño. Nec verò quenquã ali-
quod, quod vel ex parochialis Ecclesiæ
aliqua distātia, vel ex pluuia, frigore,
æstu, tēporūmve vicissitudine existit,
incommodum ab hoc officio deterreat:
imò verò ad illud diligentius exeque-
dum, pro vt in Domino confidimus, se-
quisque eorū accendat necesse est, qui
salutis suæ memores huius rei gravita-
tem,

tem, eorum, quæ commemorata sunt ratione perpendunt: qui quæ aliquando secum animo reputabunt, non solum parochialem Ecclesiam sibi datam esse, in qua primùm baptismo suscepto Christo Domino renati, alijs sacramentis alantur ad perpetuam salutem: sed parochum etiam sacerdotem sibi loco parentis esse debere, quem diligant, colant, atque obseruent, hoc sibi proponentes, illum pro fidelibus sibi commissis apud Deum internuntium, ac deprecatorem esse, diuinæ legis interpretem, dispensatorem mysteriorum Dei, Christianæ vitæ, & morum disciplinæ magistrum, à quo omne petant piè rectèque agendi consilium, ac denique ministrum omnium ferè, quæ ad salutem eis necessaria sunt. Huic autem nostræ monitioni, etsi

B 5 omnes

omnes pro præcipua suæ salutis cura
 audientes esse debent, in primis tamen
 Patresfamilias, Tutores, Ludimagi-
 stros, ceterosque aliorum moderationi
 curationiue præfectos cohortamur, di-
 uinaque contestatione admonemus, ut
 de sua & aliorum, quorum curam gerunt,
 salute solliciti primùm ipsi hæc pater-
 na monita amplectantur, tum illos etiã
 crebris cohortationibus, ad illa exequẽ-
 da inflamment, idque curent, ut non so-
 lum missæ, & diuinorum officiorum tẽ-
 pore, illi in parochialem Ecclesiam con-
 ueniant, verum etiam, ut institutas in
 ea doctrinæ Christianæ scholas, statis
 illis diebus frequentent.

Actio

ACTIO PRIMA. ²⁷

Professio fidei.

N nomine sanctæ & indi-
uiduæ Trinitatis, Pa-
tris, & Filij, & Spiritus
sancti. Nos Ioannes Ri-
bera Patriarcha Antiochenus; &
Archiepiscopus Valentinus, in Sy-
nodo Diœcesana actu præsidens,
quam sub beatissimo Domino no-
stro Gregorio Papa decimo ter-
tio, Pontificatus eius anno tertio
decimo, Regnante inuictissimo
Domino nostro, & Rege Catho-
lico Philippo secundo, regni eius
annovigesimo octauo, ad decimū
quartū Calendas Nouēbris Anni
Mille-

Millesimi quingentesimi septuagesimi octaui, sacri Cōcilij Tridē-
tini Decreto obsequentes, in hanc
ciuitatem congregari iussimus: cō-
siderātes fidem fundamentū esse
omnium bonorum operum, sine
quo totum spirituale ædificiū cor-
ruere sit necesse: exemplo etiā pa-
trum, qui in principio suarū actio-
num sacrosanctam fidē profiteri
consueuerunt: quod etiā sacra Tri-
dentina Synodus faciendum esse
docuit: Fidei professionem, ante-
quam de re aliqua à nobis in hac
Synodo sermo suscipiatur, præmit-
tendā esse decernimus, atque præ-
mittimus, ea forma & verbis, qui-
bus in literis sanctissimi Domini
nostri Pij Papæ quarti præscripta
fuit.

fuit. In hunc igitur modum hæc
Valentina Synodus fidem ipsam
toto animo profitetur.

Credo in vnum Deum, patrem om-
nipotentem, factorē cæli & terræ,
visibilem omnium & invisibilem: Et
in vnum Dominum Iesum Christum, fi-
lium Dei vnigenitum: Et ex Patre na-
tū ante omnia secula: Deum de Deo,
lumen de lumine, Deum verum de Deo
vero: genitum, non factum, consubstan-
tialē Patri, per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines, & propter
nostram salutem descendit de cælis: Et
incarnatus est de Spiritu sancto ex
Maria virgine: Et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio
Pilato, passus, & sepultus est. Et resur-
rexit

rexit tertia die secundum scripturas:
 Et ascendit in cælum, sedet ad dexte-
 ram Patris: Et iterum venturus est cum
 gloria iudicare vivos & mortuos, cu-
 ius regni non erit finis. Et in Spiritum
 sanctum Dominum, & viuificantem,
 qui ex Patre, Filioque procedit: Qui
 cum Patre & Filio simul adoratur, &
 cōglorificatur: qui locutus est per Pro-
 phetas. Et vnā sanctam catholicam
 & Apostolicam Ecclesiam: Confiteor
 vnum baptisma in remissionem pecca-
 torum: Et expecto resurrectionem mor-
 tuorum, & vitam venturi seculi. Amen.

Apostolicas & ecclesiasticas tradi-
 tiones, reliquasque eiusdem Ecclesiæ
 obseruationes & cōstitutiones firmis-
 simè admittimus, & amplectimur. Itē
 sacram scripturam iuxta eum sensum,
 quem

quem tenuit, & tenet sancta mater Ec-
clesia, cuius est iudicare de vero sensu,
& interpretatione sacrarum scriptura-
rum, admittimus. Nec eam unquam ni-
si iuxta unanimum consensum patrum
accipiemus, & interpretabimur. Profi-
temur quoque septem esse verè & pro-
priè sacramenta nouæ legis, à Iesu Chri-
sto Domino nostro instituta ad salutem
humani generis, licet non omnia singu-
lis necessaria, scilicet Baptismum, Con-
firmationem, Eucharistiam, Pœnitent-
tiam, Extremam unctionem, Ordinem
& matrimonium: illaque gratiam con-
ferre: Et ex his Baptismum, Cōfirma-
tionem, & Ordinē, sine sacrilegio rei-
terari non posse. Receptos quoque &
approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus
in supradictorum omnium sacramen-
torum

torum solenni administratione recipimus, & admittimus. Omnia & singula, quæ de peccato originali, & de iustificatione in sacrosancta Tridēna Synodo diffinita & declarata fuerūt, amplectimur, & recipimus. Profitemur pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium pro viuis & defunctis. Atque in sanctissimo Eucharistiæ sacramento esse verè, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem vnà cum anima & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conuersionē totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem. Quam conuersionē Catholica Ecclesia trās-substantiationem appellat. Fatemur etiam sub altera tantum specie totum, atque

atque integrum Christum, verumque
sacramentum sumi. Constante tene-
mus Purgatorium esse, animasque ibi
detentas fidelium suffragiis iuuari. Si-
militer & Sanctos cōfitemur vnā cum
Christo regnantes venerandos, atque
inuocandos esse: eosque orationes Deo
pro nobis offerre: atque eorū reliquias
esse venerandas. Firmiter asserimus,
imagines Christi, ac Deiparæ semper
virginis, necnon aliorum sanctorum,
habendas & retinendas esse, atque eis
debitum honorem & venerationem im-
partiendam. Indulgentiarum etiam po-
testatem à Christo in Ecclesia relicta
fuisse: illarumque vsum Christiano po-
pulo maxime salutarem esse affirma-
mus. Sanctam, Catholicam, & Aposto-
licam Romanam Ecclesiam omnium

C

Eccle-

Ecclesiarum matrem, & magistram
 agnoscimus. Romanoque Pōtifici, bea-
 ti Petri Apostolorū Principis succes-
 sori, ac Iesu Christi Vicario, verā obe-
 dientiam spondemus, ac iuramus. Cæ-
 tera item omnia à sacris canonibus &
 Oecumenicis Concilijs, ac præcipuè à
 sacrosancta Tridētina Synodo tradi-
 ta, diffinita, & declarata, indubitāter
 recipimus, atque profitemur. Simulque
 contraria omnia, atque hæreses quas-
 cunque ab Ecclesia damnatas, & re-
 iectas, & anathematizatas, nos pari-
 ter damnamus, reiicimus, & anathe-
 matizamus. Hanc verā Catholicam
 fidem, extra quam nemo saluus esse po-
 test, quam in præsentī sponte profite-
 mur, & veraciter tenemus, eādem in-
 tegram & inuiolatam vsque ad extre-
 mum

num vitæ spiritū constantissimè (Deo
adiuuante) retinere, & cōfiteri, atque
à nostris subditis, seu illis, quorum cu-
ra ad nos in munere nostro spectabit;
teneri, doceri, & prædicari, quantum
in nobis erit curaturos.

C 2

D E.

DECRETA

SYNODI DIOECE-

sanæ Valentinae, præside Illustrissimo ac
Reuerendissimo domino Ioanne Ribe-
ra Patriarcha Antiocheno & Archiepi-
scopo Valentino, Anno 1584.
mense Septembri.

*Quando, & quâcum pro literarum lectione,
quæ in Ecclesiis fieri solet, à Curatis
accipi possit.*

DECRETVM PRIMVM.

Commendanda sanè &
laudabilis est in hac no-
stra Diœcesi consuetu-
do, qua Parochi & eorum Vicarij
nihil accipiunt quum literæ matri-
moniales, aut edicta ad sacros or-
dines suscipiendos confecta, aut
cuius-

cuiusvis alterius rationis literæ, quarum lectio ad ipsorum munus spectat, in ecclesijs ad populū per leguntur: quem morem in posterum etiam seruari volumus. Quia tamen aliquando ad perlegendas in pulpito diebus festis priuatarū personarū literas, quales sunt monitoriæ, & illæ quibus excommunicatio infertur, & quæ dicuntur Paulinæ, non parum laboris insumendum est, statuimus, Synodo approbante, vt in posterum pro singulis literis monitorijs quoties legētur, nummos quatuor: & pro Paulina vna, & alijs quæ minimè breuiores fuerint, solidum vnum accipere possint.

C 3

Quo-

Quomodo cere quartæ accipienda sit.

D E C R E T U M II.

SOlet in hac nostra diœcesi cùm mortui sepeliuntur, cere quæ dicitur quarta, non vno eodemque modo, sed variè à diuersis accipi: vt autem vnus in tota diœcesi in hac re modus obseruetur: statui-
mus, approbante Synodo, prædi-
ctam cere quartam hoc modo ab omnibus accipi debere: Si ad sepe-
liendum defunctū funales cerei, qui intortitia dicuntur, deferantur, duo ex illis pro quarta accipiētur: itidem ex cereis maioribus & cō-
munibus duo, quos ipse accipiens maluerit. Si verò minores tantūm cerei allati fuerint, aut sine cereis mortuus sepeliatur, possit sex acci-
pere

pere solidos iuxta decreta huius
 Archiepiscopatus Synodalia: aut
 ex paruis illis cereis tot, quot pro
 consuetudine quibusdam in locis
 dari solent, accipiat. Quem modū
 in omnibus Archiepiscopatus ec-
 clesijs seruari volumus, ne vllū ea
 in re sit in diuersis ecclesijs discrimen.

Ne duplex portio ob defuncti tantū receptionem accipiatur.

DECRETVM III.

Quoties defunctus aliquis extra propriam parochialem ecclesiam sepeliendus erit, si contingerit aliquam ob causam, vt pote propter loci distantiam, clericis parochiarum, quæ funus comitatur, duplicem portionem deberi, vt in

40 D E C R E T A
Catalogo Synodi diœcesanæ Va-

lētix celebratę anno M.D.LXVI.
præscribitur, mādamus ne ecclesia
illa, in qua sepeliendus erit defun-
ctus, ob illius receptionem portio-
nem illam duplicem accipiat. Ne-
que enim equū est, vbi dispar est
labor, parem esse mercedem, nisi
fortè Ecclesia illa ab ipsa defuncti
domo funus comitata, eundem
cum altera laborem subiisset. Tūc
enim duplicem portionem ipsa
etiam reportabit.

*Peregrinationes in oppidis minimè fiant
non vocato oppidi curato.*

D E C R E T V M. III.

Accidit aliquādo, vt ex oppido
in oppidū peregrinationes in
processionum modum deuotio-
nis ali-

nis alicuius occasione non accersito oppidi Rectore fiant: que cum posthac ob ea incommoda, quæ ex illis aliquando euenire solent, permittendæ non sint, ipsis etiam parochis omnibus & eorum vicarijs, Synodo approbâte, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ mādamus, ne si huiusmodi processiones ad eorum oppida perueniant, illis cum processione aut aliter obuiã eant, ac ne ad eorum ingressum campanæ pullentur.

Si occisus aliquis fuerit ab hoste, quamuis moderata, solita tamen pompa sepeliatur.

D E C R E T V M. V.

EXtirpanda planè est praua illa consuetudo ab aliquibus in hâc diœcesim inducta, qua si qui

C 5

fuerint

fuerint ab inimicis occisi, aut sinistro aliquo casu occubuerint, notu absque lumine, & comitatu sepeliri solent: & quod magis dolendum est, ipsum etiam Missę sacrificium, & suffragatorię preces, quibus ecclesia pro defunctis orare solet, impię omittuntur. Quapropter omnibus nostri Archiepiscopatus Rectoribus atque Vicarijs, alijs itidem personis omnibus ecclesiasticis, ac ipsis etiam laicis sub excommunicationis pœna, inquam cõtra agentes ipso facto incidant, præcipimus: ne in posterũ alicuius defuncti corpus prædicto modo sepeliant, aut sepeliri permittant. Imo verò Rectores ipsi, cùm non constiterit conditum ab ipso

ipso defuncto fuisse testamentū,
modum quo sepeliri debet, cōsti-
tuant: vt scilicet interdū, præce-
dente cruce, & subsequēte eccle-
siæ parochialis clero, adhibito e-
tiam campanarum sonitu sepelia-
tur. Post verò quamprimūm Re-
ctor poterit, ipsum testamentaria-
rum causarum iudicem de ea re
certiorem faciat, vt quæ suffragia
pro defuncto illo sint Deo offerē-
da, designare possit: vt fit, iuxta
Synodalia statuta, cūm quis inte-
status obierit.

*Publice excommunicati, post etiā diebus do-
minicis nominatim publicētur, aut ea
de re Superior consulatur.*

DECRETVM. VI.

Execrā-

Execranda est illorum animi ob-
 duratio, qui magno censura-
 rum ecclesiasticarum cōtemptu,
 excommunicatione multo tem-
 pore ligati, rationem qua illa sol-
 uantur, minime quærunt. Quare
 parochis omnibus nostri Archie-
 piscopatus, eorūque Vicarijs man-
 damus, imposita illis si aliter ege-
 rint, excommunicationis latæ len-
 tentiæ poena, vt dominicis diebus
 in ipso ecclesiæ suggestu eos, qui
 in parochialibus eorum ecclesijs
 publicè & nominatim excōmuni-
 cati fuerint (quorum nomina pe-
 nes se descripta habeant) nomi-
 natim publicent: aut certe (si res ip-
 sa poposcerit) superiorem de cau-
 sa, ob quam id fieri debere non vi-
 debitur

debitur, consulant. Populo etiam significēt, excommunicatos illos vitandos esse, & fidelium participatione esse priuatos: quæ publicatio durabit donec de illorum absolutione per literas eius, à quo excommunicatio lata fuit, constiterit;

Personas ecclesiasticas nullis impositionibus, ac ne indirectè quidem à Dominis, vel vniuersitatibus esse grauandas.

DECRETVM VII.

Quamquam contra dominos temporales, & quascunque locorum vniuersitates, quæ ipsos beneficia obtinentes, & personas ecclesiasticas aduersus ecclesiæ immunitatem, impositiones, & quas vocant tallias, ab ipsis impositas, soluere compellunt, ius canonicū
statuta

statuta condiderit, graues etiã
pœnas imposuerit: quia tamen in
hac nostra diœcesi nōnullis in lo-
cis palliato quodã locationis, quã
arrendamentum vocant, colore
ecclesiasticę personæ indirectè sal-
tem grauantur, æquũ erit hoc ma-
lum pro viribus nostro etiã de-
creto euellere. Solent enim Do-
mini & vniuersitates, aliqua pecu-
niæ summa accepta, macella loca-
re, quæ locatio, vt diximus, arren-
damenti nomine appellatur, con-
cedentes vt in illis non solũ car-
nes scindi ac vēdi possint, sed etiã
vt carniũ libra aliquantò pluris
quã valeat, vēdatur: qui iusti va-
loris & precij excessus verè locum
impositionis habet. Qua ex re ec-
clesia-

eclesiasticæ personæ detrimentum
patiuntur, nisi illis superabundan-
tis illius precij restitutio fiat. Qua-
re Lateranēsi Cōcilio & Bullæ in
Cœna Domini inhærentes, appro-
bante etiam Synodo, prædictis
dominis tēporalibus, si dicto mo-
do beneficiatos, aut sacris initia-
tos, aut quoscunque religiosos ad
prædictam impositionem solue-
dam, aut alias quascunque com-
pulerint, excommunicationem
latæ sententiæ eo ipso incurren-
dam imponimus. Si verò Vni-
uersitates fuerint, ipso facto inter-
dicto subiaceant, à qua excōmu-
nicatione minimè absoluantur, ne-
que interdictum cesset, donec præ-
dictæ impositionis solutione ipsi
eccle-

ecclesiastici liberentur : & damni
& impensarum eis restitutio fiat.

Quomodo in die commemorationis defunctorum possint in eadem Ecclesia plures missæ pro defunctis decantari.

D E C R E T U M V I I I .

VT nostrorum ecclesiasticorum paupertati aliquo modo subueniamus , quod libenter à nobis præstatur, quoties absque incommodo aliquo id fieri potest, sic statuendum esse, ipsa Synodo approbante, duximus : Quamuis merito, ac etiã sanctè à Reuerēdissimo domino Martino de Ayala præcessore nostro in Synodo diœcesana actione I. cap. XIII. sancitũ fuerit, in die commemorationis omnium defunctorum vnã tantũ

tum Missam nempe conuentualē,
decantandam esse, reliquas verò
omnes priuatim & submissa voce
celebrandas. Quia tamen populi
deuotio ex pluribus decantatis
missis augeri videtur, & ne hac oc-
casionē populus eo die à proprijs
suis ecclesijs aliò diuertat, si vide-
rit non adeò honorificè & solem-
niter posse ibi pro suis defunctis
sacrificia offerri: Declaramus plu-
res Missas predicto die in vna ec-
clesia decantari posse, dummodo
id successiuè fiat, vt vna scilicet
post aliā, & singulæ integrè à prin-
cipio ad finem, & cantu non præ-
cipiti decantentur. Licebit autem
tot decantare Missas, quot conue-
nienti & debita veneratione decā-

D tari

tari poterunt. Accipiat autem cle-
rus pro singulis huiusmodi missis
solidorum decem eleemosynam,
non eo plus. Quod autem ad ipsas
absolutiones attinet, is ordo in eis
seruetur, qui in dicto decreto fuit
constitutus.

*Subdiaconi beneficia obtinentes ad distribu-
tiones & emolumenta in ecclesijs
admittantur.*

DECRETVM IX.

Beneficia ecclesiastica obtinen-
tes, qui ad subdiaconatus tan-
tū ordinem sunt promoti, cū
non iam ad seculum retrocedere
possint, iamque altari deseruiant,
ac proinde de altari sit illis viuen-
dum: merito approbante Synodo
declaramus, illos in hac nostra
diœcesi

diœcesi ad omnes distributiones in ecclesijs percipiendas, & ad omnia integrè emolumenta, ad quæ cæteri, qui presbyteri sunt, admittuntur, admittendos etiam esse, vno excepto extreme vnctionis sacramento.

Construantur in Ecclesiarum archiuis repositoria, in quibus beneficiorum acta tuto custodiantur.

DECRETVM X.

IPso temporis decursu comper-
tum fuit, atque ipsa nos etiã ex-
perientia docet, multorum bene-
ficiorum redditus, illorũ incuria
qui ipsa beneficia obtinēt, indies
magis amitti: cuius rei illa potissi-
ma est causa, quòd segniter admo-
dum ipsa censuum acta, & alia in-

D 2

stru-

strumenta ad beneficium pertinē
 tia ab eis custodiātur. Quare huic
 malo occurrere volentes, ipsa con
 sentiente Synodo mandamus, Vt
 in omnibus nostræ diœcesis eccle
 sijs in quibus beneficia fuerint in
 stituta, post tres menses ab huius
 Synodi promulgatione Rector
 & clerus intra ipsum ecclesiæ ar
 chiuum repositorium vnum con
 ficiant, cum tot scriniolis, siue cel
 lulis, quot in illa ecclesia beneficia
 fuerint. In quo acta omnia, & in
 strumenta ad beneficium spectan
 tia in posterum recondantur, ita
 vt singulæ cellulæ singulis benefi
 cijs deputētur. Quod ipsorum be
 neficiatorum expensis respectiuè
 fiat. Quæ acta educi inde sine vrgē
ti ne-

ti necessitate minimè possint, & nisi cautio de illis in eundem locū restituendis intra tempus ab archiui custode præscribendū ipsi prius fuerit data. Quod ipsum repositorium clausum semper erit: cuius clauem seruabit idem archiui custos. Quod autē ad ea beneficia spectat, quę in monasterijs, Cōfraternitatibus, hospitalibus, & alijs pijs locis, quę ecclesiæ parochiales non sunt, fundata fuerunt, mādamus, eorum beneficiorum acta, & scripturas in repositorium illius parochiæ reponi, intra cuius ambitum monasteria illa, confraternitates, hospitalia, & pia loca fuerint sita.

D 3

In fu

In funerarijs actibus eadē portio clericis parochialium Ecclesiarum detur, quæ clericis Metropolitanæ Ecclesiæ dari solet.

D E C R E T U M X I.

INualuit consuetudo in hac Valentina ciuitate, vt in quibusdā funerarijs actibus, ad quos ecclesia metropolitana cum alijs ecclesijs parochialibus concurrit, maior portio clericis metropolitanæ ecclesiæ, quàm aliarum ecclesiarū parochialium tribuatur. Sed ne aliquibus hæc disparitas sit iniucunda, approbante etiam Synodo statuimus, eādē posthac parochialium Ecclesiarum clericis portionem dari debere, quæ clericis metropolitanæ ecclesiæ datur: cū labor sit omnium æqualis.

In missa

In missa conuentuali prefatio & oratio Dominica cantu, non submissa voce proferantur.

DECRETVM XII.

EA festa, quæ in ecclesia præcipuè celebrantur, solenniter à nobis peragenda sunt. Quare vt aliqui ea in re abusus tollantur, præcipimus, ne vlla ex causa diebus dominicis & festis in missa conuentuali prefatio & oratio Dominica absque cantu submissè dicantur: neque in matutino officio antiphonæ & responsoria suo cantu priuentur. Qui huic decreto repugnauerit, XXX. solidis multetur, fabricæ ecclesiæ applicatis. *Celebrans missam ex his missis, quæ ad collectorem spectant, eam in libello papyraceo describat.*

DECRETVM XIII.

D 4

Quo

QVò maioris momenti est, & magis salutiferum missæ sacrificiū, quod pro viuis & defunctis Deo offertur, tantò diligentius curandum est, vt missæ tam ab ipsis iam defunctis, quàm ab his qui vitam adhuc agunt, ecclesijs ad celebrandum relictæ & impositæ verè celebrentur. Qua propter consentiente etiam Synodo, cuicunque presbytero qui missam ex his celebrare missis voluerit, quæ in parochijs ad ecclesiæ collectore spectant, præcipimus, vt illam eodem ipso die propria manu in Quaternione papyraceo, vel libello ad hoc deputato describat: ita enim facilius ac certius poterit visitator ea de re rationem exigere, & omnia ad

nia ad veros calculos reuocare. Si aliter egerit, nulla illius missæ, quæ scripta prædicto modo non fuerit, ad celebrantis vtilitatem ratio habeatur.

Quòd qui in parochialibus Ecclesijs mortuos sepeliunt, quos fossores vocamus, reliquis in officio suo exequendo præferantur.

DECRETVM XIII.

IVra omnia ac priuilegia ecclesiarum parochialium, vt potè quæ suorum parochianorum spiritalis matres verè habeantur, in omnibus earum ministris obseruari maximè debent, etiam si minister ille vltimum inter illos locum habeat. Cùm igitur hi ministri, qui in ecclesijs parochialibus mor-

D 5 tuos

tuos ex officio sepeliunt, illis ecclesijs continuo inferuiant, & earum pauperes gratis sepelire, aliaque obsequia illis sine vlllo emolumento frequenter præstare soleant: Merito præsentis hoc nostro decreto illos hoc modo iuuandos esse decernimus. Si defunctus aliquis in propria parochiali, seu alia quacunque ecclesia sit sepeliendus, id que comitante confraternitate aliqua ex his, quæ ad huiusmodi funerarios actus peculiare minister habent, propriæ parochialis ecclesiæ sepeliendi minister suum munus exequatur, hoc est, ipsum cadauer deorsum deferat, ad ecclesiam portet, atque etiam si in propria parochiali ecclesia sepeliendum

dum est, sepeliat. Quòd si aliquem ex his actibus confraternitatis ministri efficiant, ministro tamē propriæ parochialis ecclesiæ portio integre persoluatur, ac si suo officio functus omnino fuisset, nulla in contrariū obstante consuetudine.

Visitatores domibus Rectorum aut clericorū excipi hospitio possint.

DECRETVM XV.

IN nostra diœcesana Synodo ante hanc ultimò celebrata decreto XXXVIII. statutū fuerat, ne visitatores nostræ diœcesis ipso visitationis tempore ad Rectorum vel clericorum domos hospitij causa diuerterent. Sub excommunicationis itidem latæ sententiæ pœna præcipiebatur, ne parochi
seu

seu clerici perse, vel per alium pecuniam, aut quodcūque aliud munus visitatoribus conferrēt: ac ne ipsi visitatores sponte etiam oblatum reciperent. Quoniam tamen multis in locis nō alia ad illos hospitio excipiendos quàm ipsius Rectoris domus reperiri potest: & in ipsa domo, in qua visitator excipitur, de corrigendis personarū ecclesiasticarum moribus sæpe est agēdū, quod inter laicos minimè decet: vt omnem etiam obrē parui momenti, censuræ metum auferamus: hoc nostro decreto potestatem visitatoribus facimus, vt possint posthac Rectorum & clericorū domibus hospitio excipi. Itidē declaramus pæna illa excō-
munica-

municationis latæ sententiæ illos tantū ligari, qui visitatores suis expēsis aluerint: & ipsos visitatores, si huiusmodi alimenta tempore visitationis præter stipendium eis assignatum, acceperint. Reliqua in prædicto decreto statuta suam virtutem & robur habeant.

De reductione missarum.

DECRETVM XVI.

Quamuis de Missarum reductione, quæ ex varijs defunctorum relictis impositæ erant, nec celebratæ adhuc ob sacerdotum paucitatem fuerāt, in nostra diocesana Synodo anno Domini M. D. LXXVIII. celebrata sancitum fuerit, & toto hoc tempore vt celebrarentur, diligenter curauerimus:

mus : fieri tamē ob eandē causam
 nō potuit, quin multæ adhuc cele-
 brāde relinquātur. Ne igitur pietē
 statorū volūtates depereant, & vt
 illorū cōsciētia, quibus hoc nego-
 tiū incūbit, cōsulatur: Sacri Tridē-
 tini Concilij decretū secuti, quod
 incipit, Cōtingit sepe: vbi potestas
 Episcopis datur, vt in diœcesana
 Synodo hac de re statuere ea pos-
 sint, quæ ad Dei honorē & cultum,
 ecclesiæque vtilitatē iudicauerint
 expedire, in hunc modum statui-
 mus: In omnibus tam collegiatis
 quā parochialibus huius diœcesis
 ecclesijs (in quibus declaramus se-
 quentem missarum reductionem
 necessariam esse) Missæ omnes ex
 varijs defunctorum relictis impo-
 sitæ

litæ, quæ hætenus celebrari minime potuerunt, sed neque nunc possunt, ac proinde necessario celebrandæ supersunt, reducantur, sicut presenti hoc decreto illas reducimus in Anniuersaria perpetua, aut in distributiones quotidianas, quæ ad horas in choro presentibus distribuatur, aut in alia pia opera nostra voluntate & arbitrio exprimenda, vt pro qualitate & necessitate cuiuscunque ecclesiæ illi conuenire, iudicabimus. Ita tamẽ vt qui hæc commoda senserint, intelligant, se adstrictos esse ad orandum, & commemorationem pro illis faciendam, qui legata illa pro animarum suarum salute reliquerunt: & ad ea etiam præstãda, quæ

à no-

64 D E C R E T A
a nobis ad hanc rem illis imponē-
tur. Vt autē perpetua hęc Anniuer-
saria celebrari possint, & distribu-
tiones quotidianæ in choro per-
solui, & alia pia opera perfici, eas
omnes eleemosynas, quę ad præ-
dictas missas celebrandas in eccle-
sijs congestæ sunt, ex nūc ad dictos
effectus applicamus. Ex qua pecu-
niarum summa in tutis ac securis
locis census, nostro tamē assensu
& decreto constituentur.

*Propria parochialis ecclesia generaliter ad
funus procedere potest, alijs non genera-
liter procedentibus.*

D E C R E T U M X V I I .
SI defunctus aliquis extra paro-
chiale suam ecclesiam sepeli-
endus sit, petaturque, vt ad funus
dedu

deducendum ipsa tantū propria parochialis ecclesia generaliter procedat, præcipimus, ne ex ea parochia in qua, vel intra cuius ambitum defunctus sepelietur, plures clerici ad illum sepeliendum conueniant, quàm ex propria parochiali ecclesia ad eundem effectū conuenerint: ne alicui inuito tot impense absque vlla causa fiant: nō obstante huic decreto quacūque alia huius Archiepiscopatus in cōtrarium constitutione.

De cereis in altaribus, dum missæ celebrantur accendendis.

DECRETVM XVIII.

VT ea, qua decet, veneratione sacrum Missæ sacrificium celebretur, mādamus, vt in beatæ Ma-

E

riæ vir-

riæ virginis, & animarum altari-
bus, in quibus frequentius missæ
celebrantur, duo iustæ magnitu-
dinis cerei apponantur: qui donec
missa finiatur, sint accensi. impen-
sæ sumetur ex eleemosynarijs bea-
tæ Mariæ virginis, & animarum pa-
tinis, vbi eleemosynæ abundaue-
rint.

*De his, qui examini & causis Ecclesia-
sticis præficiuntur.*

D E C R E T V M XIX.

SACRI Tridentini Concilij decre-
to obtemperantes, eorum exa-
mini, qui vacaturis ecclesijs sunt
præficiendi, sequentes S. T. Docto-
res approbante Synodo deputa-
mus, quorum nomina sunt se-
quentia.

D. Ia-

D. Iacobus Ferrufius.

D. Blasius Nauarro.

D. Ioannes Mija Vila.

D. Petrus Monço.

D. Anthonius Galant.

D. Bartholomæus Pasqual.

D. Petrus Ioannes Ascensius.

D. Gaspar Aldana.

Ad causas vero ecclesiasticas & spirituales, quæ ad forum ecclesiasticum pertinent, in partibus à Sede Apostolica vel eius Nuncijs, seu Legatis committendas, sequentes in hac diœcesi Valentina iudices nominantur.

Egidius Roda V. I. D. & Cancel.
Valentinus.

Petrus Catala I. V. D. & Canonicus
Valentinus.

E 2

Joan-

Ioannes Ioachimus Mijauila sa-
cræ Theo. D. & Canonicus Va-
lentinus.

R. Cōmēdator monasterij beatæ
Mariæ Virginis de Mercede
ciuitatis Valentinæ.

IN nomine Domini nostri
Iesu Christi & sanctissimæ
Trinitatis Patris & filij &
spiritus sancti . Anno à natiuitate
eiusdem domini nostri millesimo
quingentesimo octogesimo quar-
to , die verò Martis vigesima
quinta mēsis Septēbris hora ante
meridiem octaua in maiori aula
Palatij Archiepiscopalis Valētini-
in quā omnes qui præhabitis Sy-
nodi cōgregationibus intererāt,
& in

& interesse debent, ad prælibatā
horam citati & conuocati fuerāt.
Legitimè cōgregatis Illustrissimo
& Reuerendissimo dño D. Ioāne
Ribera Dei & Apostolicæ sedis
gratia Patriarcha Antiocheno &
Archiepiscopo Valentino, & ad-
modum Reuerendis dño D. Gas-
pare de Castelui præcentore, Frā-
cisco de la Serna Archidiacono
Setabensi, Bernardino Gomezio
Miedes Archidiacono Sagūtino,
Petro Catala Canonico I. V. D.
Francisco Tudela Canonico, &
Ioanne Ioachimo Mija Vila Ca-
nonico in sacra Theologia Do-
ctoribus, & Dignitatibus & Ca-
nonicis insignis Metropolitanæ
Sedis Valentine, & à Capitulo

E 3

eiusdem

eiusdem sedis deputatis. Et Reuē
 rendis Sebastiano Larraz I. V. D.
 Sacrista & Canonico ecclesię col-
 legiatæ ciuitatis Xatiuæ pro eadē
 ecclesia, & Ioanne Barbera in sa-
 cra Theologia magistro Decano,
 & Ludouico Blesa Canonico ec-
 clesię collegiatæ de Gandia pro
 eadē ecclesia. Qui procuratorijs
 mandatis legitime suffulti erant:
 quæ mandata apud Synodū exa-
 minata & approbata fuerūt. Nec
 nō Plebanis, Rectoribus, Vicarijs
 alijsque præsentis Valentinię diœ-
 cesis clericis de iure diœcesanæ
 Synodo interesse debentibus &
 admissis, prout aliàs specialiter
 fuerunt legitimi ad Synodo assi-
 stendum declarati: inuocato prius
 spiritus

spiritus sancti auxilio, qui vnus
benignus est bonarum actionum
inspirator, & certissimus sacrorū
Conciliarum præses, idē Illustris-
simus & Reuerendissimus domi-
nus Patriarcha & Archiepisco-
pus Valētinus in suo solio residēs
constitutiones & decreta, quæ nu-
mero decem & nouem supra des-
cripta sunt, & aliquot ante diebus
proposita, perpēsa ac discussa fue-
rant, in hac omnium postrema cō-
gregatione legi mandauit, lectaq;
alta & intelligibili voce fuerunt.
Cumq̄ue rogasset idem Illustris-
simus ac Reuerendissimus domi-
nus Archiepiscopus vniuersam
Synodum, an placeret dictas con-
stitutiones & decreta stabiliri &

E 4

promul-

promulgari, Synodumque diœce-
sanam ad laudem & gloriam om-
nipotentis Dei absolui & finiri: om-
nes vna voce & cõmuni applau-
su responderunt, se eas constitu-
tiones & decreta approbare, &
amplecti: postulantes vt in lucem
ederentur, finisque Synodo felici-
ter imponeretur. Quibus pera-
ctis, Illustrissimus ac Reuerendis-
simus dominus Archiepiscopus,
omnibus, qui Synodo intererant,
ipsum comitantibus, in templum
Metropolitanum descendit: vbi
pontificalibus indutus, ministris
solenniter ei assistentibus, in sa-
cello templi maximo, præsens
in eo omnibus, qui ad Synodi ce-
lebrationem venerant, confedit.

Tunc

Tunc Reuerendus Iacobus Ferrufius sacrae Theo. Doctor, cum ab ipso Illustrissimo ac Reuerendissimo domino benedictionem accepisset, in templi suggestum ascendit, & huius dioecesanæ Synodi decreta omnia magna cleri & populi multitudine audiente, legit, ac promulgauit. Post hæc decantari cæpit hymnus, Te Deum Laudamus: & absoluta solenni per templi ambitum processione, res ad Dei omnipotentis laudem in finem perducta fuit.

Quæ omnia me presente Licentiate Feliciano de Figueroa presbytero, eiusdem Illustrissimi ac Reuerendissimi domini Patriarchæ & Archiepiscopi Valentini, & dioecesanæ huius Synodi Secretario, gesta sunt, & ad rei memoriam literis mandata.

*Ioannes Patriarcha Antiochenus &
Archiepiscopus Valentinus.*

Licentiatas Felicianus de Figueroa.

CON

CONSULTATIO APVD SACRAM CARDINALIVM

Concilij Tridentini interpretum

cōgregationē super confessa

rijs ab Ordinario iuxta

bullā Cruciatæ

probatis.

Illustriss. ac Reuerēdiss. dñe.

 Vm in regnis Hispaniarū
 vtentibus cruciatæ sanctæ
 facultatibus optio detur
 eligēdi confessorem illis beneui-
 sum, dummodo sit is idoneus &
 ab Ordinario approbatus: hec ver-
 ba nōnulli ita indiffinitè vsurpāt,
 vt sufficere intelligant ad idonei-
 tatem

tatem requisitam, in alijs dioecese-
sibus approbationem ab vno &
diuerso factam Ordinario: & ita
in dioecesi Valentina approbati ab
alio Ordinario quã Archiepisco-
po, tētarunt munus exercere pre-
dictum impediēte id D. Reuerē-
dissimo Archiepiscopo, qui præ-
tendit etiam iuxta d. cruciatæ ver-
ba nullum in sua dioecesi confes-
siones posse audire, nisi à se tan-
quam loci Ordinario approbatū,
licet ab alio quocunque Episcopo
fuerit antea idoneus iudicatus: &
vt euitetur omnis scandali occa-
sio supplicatur humiliter pro eius
parte, vt Illustrissima ac Reueren-
dissima D. V. dignetur hoc dubiū
in sancta cōgrega. decidēdū. quã
D.

D. Op. Max. ad vota fœlicitet.

Erat in margine huius libelli.

Congregatio Concilij respon-
dit: approbatũ ab alio quã a Va-
lentino Episcopo, in diœcesi Va-
lentina non censi approbatum
ab Ordinario.

R E V E R E N D I S S I M O

atque Illustrissimo Domino vti

fratri, D. Archiepiscopo

Valentino.

R Euerendissime atque Illustris-
sime domine, Quid senserit
sacra congregatio Cardinalium
Concilij Tridentini interpretum
de amplitudinis tuæ quæsito, an
confes-

Confessarius ab vno Episcopo approbatus, in alterius diœcesi officium suum exercere possit, in margine libelli his literis adiuncti, descriptum amplitudini tuæ mittimus: cui bonam valetudinē, ac perpetuum diuinę gratiæ præsidium exoptamus. Romæ die ultimo Ianuarij. 1582.

Amplitudinis tuæ

*Vti frater Philippus Boncompagnus
Cardinalis sancti Sixti.*

LAVS DEO.

*Valentiæ apud viduam Petri Huete,
in platea Herbaria*

: 1585.

174
CONFESSIO
probat in istis diebus
fuerit extiterit
margine
sua in
et per
dicitur
anno 1585

Amplius
in
Cardinalis

1585
Valencia
in
1585